

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 12. Hæreditates iniustæ, quàm seuerè etiam in hæredibus punitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

miseriarum experimentum, eruta terra, metuendum se se aperuit spectaculum. Quippe liquatum, & candens aurum, lucentis flammæ instar, in os mulieris visum est, tamquam riuus quidam influere, atque non tantum, veteri illo ritu, quodammodo dicere: *Aurum sitisti, aurum bibe*, sed illud quoque exprimere, quod Psalmista cecinit: *Ignis & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum*. Similem potum sibi parari existimet, qui similem sitim patitur.

Psal. 10.
7.

§. XII.

Hereditates iniuste, quam seuerè etiam in heredibus puniuntur?

Quòd si quis paucas esse eiusmodi Megaricas Sphinges arbitretur; illud tamen nouerit, eiusmodi calidum haustum, non tantum raptoribus infundi, sed etiam optimè acquisite possessoribus. Valde me semper perculit illud, quod D. Hieronymus ex communi hominum opinione scribit: *Illà vulgata sententia mihi videtur esse verissima: Dives aut iniquus, aut iniqui heres*. Quin & Platonis verba sunt: *Verum est, quod vulgò dicimus, admodum diuites non esse bonos*. Valde etiam multos locupletes viros sollicitos fecit illud summi iudicis pronuntiatum:

§ Hie.
ron. ep.
ad Hedi-
biam.
Plato l. 5.
de legib.

tum: Ego sum Dominus Deus tuus: Deus am- Deuter
 lator reddens iniquitatem patrum super filios in 5. 9.
 tertiam & quartam generationem, his qui ode-
 runt me. Quidam opulenti, neque vllius sibi
 sceleris conscij, furtis, rapinis, spoliatione,
 incendijs, populatione agrorum, & mille
 quotidie incommodis infortunijsq; vexan-
 tur; neque satis dispicere possunt; qua id
 culpa sint commeriti. Nimirum vel feri ne-
 potes luunt, quod proavi peccauerunt. Pa-
 tres comederunt vnam acerbam, & dentes fi-
 liorum obstupuerunt. Noui ego antiquissimi
 stemmatis familiam, in qua jam multis ab
 annis, ferè nemo vllus bona morte defun-
 ctus est: pleriq; vel contrucidantur, vel mi-
 serando casu, ex improviso, pereunt. Au-
 diui sapius, atque ex compluribus, causam
 esse, quòd, sub prætextu patrocinijs atque
 tutelæ, monasteria canibus venaticis one-
 rent, exactionibus, & nescio quibus præ-
 scriptionibus exsugant, atque ea varijs titu-
 lis excogitatis auferant, quæ maiores ipso-
 rum sanctissima liberalitate illis donau-
 erunt. Hæc siue vera, siue ex odio ficta sint,
 simile tamen quiddam, post Cardinalem Pe-
 trum Damianum, narrat Cardinalis Cæsar

Jerem. 31
29.

Baron.
An. 1054
tom. II.

Baronius, Anno 1055. de quodam Ger-

mania Comite, qui probam alioqui honestamque admodum egisse credebatur vitam, Sed alia mors fuit, quam fides vulgi. Siquidem, post obitum illius, Religiosus quispiam fortè pro illo preces ad Deum fundens, conspexit immense quoddam chaos, & horribile barathrum, longè lateque patens, ac metuendæ profunditatis, furentibus vndique atque exundantibus Inferorum flammis plenum. E medijs his incendijs scalæ sursum porrigebantur ignitæ, ad excipiendos omnes, qui ex illius Comitum stirpe nati, per eas descenderent ad tormenta Acherontis perpetienda. In supremo autem scalarum gradu adhuc Comes ille recens defunctus hærebat. In illis quippe scalis eius familiæ Comites, vita functi, sibi mutuò succedebant, ita vt semper vltimò ex hac vita eiectus primum scalarum gradum occuparet; ille autè qui inibi locum tenerent, alijq; deinceps ordine omnes ad proximam superiori gradum detruderentur. Quàm longè diuersæ hæerant scalæ ab ijs, quas in somno vidit Iacob! Siquidem vidit in somnis scalam stantem super terram, & cacumen illius tangens calum; Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dominum innixum scala. His autem

Gen. 28.
 12.

Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dominum innixum scala. His autem

autem

autem scalis, heu qualis Dominus innixus
 erat? & per eas, ô quàm miseri Angeli de-
 scendebant? Nam *reuocare gradum superasq;*
euadere ad auras nulli dabatur. Religiosus
 igitur, qui hæc omnia trepidus videbat,
 causam scire cupiebat; neque iustus Iudex
 eam cælauit. Clara enim vox audita est:
 supplicia hæc istis Comitibus decreta esse,
 ob quamdam Metensis Ecclesiæ possessionē,
 quam B. Stephano quidā ex Comitibus ataus
 abstulisset: cui nimirum hic iam decimus,
 in ea iniusta hæreditate, successisset, forsitan
 ignarus, vnde ea haberetur, sed neq; inqui-
 rens, neque à maioribus ea de re monitus.
 Itaque *Deus emulatores reddit iniquitatem pa-* Deuter.
trum super filios non solum in tertiâ & quar- 5. 9.
tam, sed etiam vsq; in decimam generationē,
his qui oderunt illum. O quàm meritò hic
 omnes diuites contremiscunt! quàm meri-
 tò metuunt, etiam si ipsi nemini fraudem fe-
 cerunt, tamen ne aliquid possideant, quod
 vel à maioribus suis fuerit acquisitum per
 fraudem! Quanta sollicitudine deberent in-
 quirere in suorum bonorū origines! quan-
 ta diligentia restituere aliena? atque à se
 excutere, quorum causa vel feri nepotes
 damnantur? An non beneficium est Dei, ca-

rere talibus bonis? ea posse contemnere, abijcere, detestari, quorum possessio ad alios pertinet, vel conflata de sudoribus tot pauperum, vel ipsi Ecclesie ablata? Quam longè melior conditio est paupertatis?

§. XIII.

Diuitis & pauperis mors inter se collata.

S. Augu-
stin. de
verb. Do-
mini. ser.
24.

Recordamini in Evangelio diuitem illum, & pauperem illum, ait S. Augustinus. Diuitem indutum purpura & bysso, & quotidianis epulis saginatum, pauperem verò illum iacentem ante ianuam diuitis, esurientem, & de mensa micam requirentem, ulceribus plenum, à canibus linctum. Recordamini ergo. Vnde recordamini, nisi quia Christus est in cordibus vestris? dicite mihi, quid ipsum intus interrogaueritis, & responderit vobis? sequitur enim, & dicit: contigit, mori inopem illum, & auferri ab Angelis in sinum Abrahae. Mortuus est autem & diues & sepultus est in infernum. Cum autem in tormentis esset, leuauit oculos, & vidit Lazarum quiescentem in sinu Abrahae. Tunc clamauit, dicens: Pater Abraham, mitte Lazarum, ut intingat digitum suum in aqua, & stillet in linguam meam, quia crucior in hac flamma. Superbus temporis, mendicus inferni. Pauper enim ille perueniebat ad micam, ille autem

non